

Uzasadnienie

Celem projektowanego zarządzenia jest powołanie organu pomocniczego Rady Ministrów - Międzyresortowego Zespołu do Opracowania „Polskiej Polityki Architektonicznej”.

Przedmiotowe zarządzenie zostało przygotowane w oparciu o delegację ustawową, o której mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 roku o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm.), uprawniającej Prezesa Rady Ministrów do tworzenia w ramach Rady Ministrów organów pomocniczych. Z inicjatywą wydania projektowanego zarządzenia wystąpił Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Zgodnie z projektowanym zarządzeniem Zadaniem Zespołu do Opracowania „Polskiej Polityki Architektonicznej”, dalej w tekście Zespołu, jest opracowanie dokumentu strategicznego zatytułowanego „Polska Polityka Architektoniczna”, wyznaczającego kierunki działań Rządu w zakresie poprawy walorów funkcjonalnych i estetycznych polskiego krajobrazu architektonicznego oraz prezentującego spójną i całościową wizję kształtowania przestrzeni architektonicznej. „Polska Polityka Architektoniczna” sformułuje cele i ogólne kierunki przyszłych działań władz publicznych mających wpływ na podnoszenie standardów jakościowych w kształtowaniu środowiska zabudowanego. Prawidłowo zaprojektowane środowisko architektoniczne właściwie kształtuje warunki bytowe korzystającej z niego społeczności. Dlatego też opracowanie „Polskiej Polityki Architektonicznej” należy zakwalifikować jako działanie na rzecz poprawy warunków życia i stworzenia przestrzeni przyjaznej człowiekowi. Dokument zostanie przygotowany w oparciu o sporządzony przez Zespół raport o jakości realizacji architektonicznych i urbanistycznych oraz zaburzenia w polskim łądzie przestrzennym.

Stworzenie spójnej strategii architektonicznej jest warunkiem wysokiej kultury polskiego krajobrazu przestrzennego i jednocześnie politycznym zadaniem Rządu. Przestrzeń publiczna ma wielu użytkowników, a jej organizowanie jest procesem zbiorowym, który wymaga koordynacji ze strony władz publicznych. Obiekty architektoniczne muszą odpowiadać zarówno indywidualnym upodobaniom inwestorów jak i oczekiwaniom całej społeczności. Wobec rosnącej intensywności procesów inwestycyjnych Rząd dostrzega potrzebę zwiększenia dbałości w zakresie aranżowania przestrzeni publicznej, zwrócenia szczególnej uwagi na aspekty estetyczne projektowanego krajobrazu oraz zwiększenia znaczenia kompleksowego projektowania urbanistycznego. Istotne jest również zwiększanie zainteresowania społeczeństwa dobrze zaprojektowaną przestrzenią poprzez edukację opinii publicznej i popularyzację problematyki związanej architekturą.

Równie istotnym zadaniem „Polskiej Polityki Architektonicznej” będzie podniesienie poziomu ochrony dziedzictwa architektonicznego, w celu utrzymania i ewentualnej poprawy walorów estetycznych istniejących budynków oraz historycznych układów przestrzennych. Spójna polityka architektoniczna sformułowana na szczeblu ogólnokrajowym pozwoli zniwelować chaos budowlany dostrzegalny obecnie zarówno w skali urbanistycznej, jak i w poszczególnych obiektach. „Polska Polityka Architektoniczna” rozwiąże problem braku całościowej wizji kształtowania środowiska zabudowanego, określając ramy nowych

rozwiązań prawnych i stanowiąc bodziec działań pozalegisłacyjnych. Programowanie wyprzedzające działania ustawodawcze pozwoli osiągnąć wysoki stopień spójności licznych dziedzin prawa wpływających na kształt środowiska architektonicznego.

Jakość architektury należy do zagadnień, do których szczególną uwagę przywiązują Państwa skupione wokół Konwencji o ochronie dziedzictwa architektonicznego Europy podpisanej w Grenadzie dnia 3 października 1985 roku. Do dbałości o środowisko architektoniczne nakłania także Rada Unii Europejskiej w rezolucji z dnia 12 lutego 2001 r. *w sprawie jakości architektury w środowisku miejskim i wiejskim* (Dz.Urz. WE C 73 z 6 marca 2001 r.). W *Karcie Lipskiej na rzecz zrównoważonego rozwoju miast europejskich* przyjętej z okazji nieformalnego spotkania ministrów w sprawie rozwoju miast i spójności terytorialnej w Lipsku, w dniach 24-25 maja 2007 r. podkreślona została doniosłość kultury budowlanej oraz kwestia jakości w architekturze. Dokumenty kierunkowe w dziedzinie architektury są stosunkowo nowym zjawiskiem, mimo to posiada je większość państw europejskich.

Opracowanie „Polskiej Polityki Architektonicznej” wykracza poza zakres działania jednego ministra. Merytoryczna zawartość tego dokumentu obejmuje zagadnienia z zakresu architektury, zagospodarowania przestrzennego, polityki miejskiej, danin publicznych, ochrony dziedzictwa architektonicznego i krajobrazu kulturowego, ochrony środowiska, kształcenia i nauczania, nauki i szkolnictwa wyższego, gospodarowania mieniem publicznym oraz polityki regionalnej. W związku z powyższym powstała konieczność powołania Zespołu.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji.

Przedmiot projektowanego zarządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego na stronie bip.mkidn.gov.pl.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje zarządzenie

Zarządzenie dotyczy wskazanych w nim członków Zespołu oraz organów administracji rządowej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt zarządzenia został przekazany do zaopiniowania:

- Towarzystwu Urbanistów Polskich
- Stowarzyszeniu Architektów Polskich (SARP)
- Krajowej Radzie Izby Architektów Rzeczypospolitej Polskiej
- Krajowemu Ośrodkowi Badań i Dokumentacji Zabytków.

Zgłoszone uwagi w ramach konsultacji społecznych dotyczyły przede wszystkim terminologii określającej zakres przedmiotowy „Polskiej Polityki Architektonicznej” (§ 2 pkt 2), oraz oznaczenia funkcji Przewodniczącego Zespołu (§ 3 pkt 1). Część uwag, w tym uwaga dotycząca wspomnianego § 3 pkt 1 okazała się zasadna.

3. Wpływ zarządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Zarządzenie nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Wydatki związane z obsługą prac zespołu zostaną sfinansowane w ramach bieżącej działalności Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

4. Wpływ zarządzenia na rynek pracy.

Zarządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Zarządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Zarządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.